Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. post. - II Gruppo

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava: Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poštno ček. račun: štev. 9-12410

Cena: Posamezna štev. L 20
Naročnina: Mesečna L 85
Za inozemstvo: Mesečno L 150

Leto III. - Štev. 51 | Gorica - 20. decembra 1951 - Trst | Izhaja vsak četrtek

BOŽIČNI PRAZNIK - VIR MIRU

Ah, mir, bolj nam je potreben kot vsakdanji kruh, kos raja nam pomeni na zemlji; miru, le miru si želimo! To je stalen in neutolažljiv klic srca v posamezniku in v človeštvu, tem silnejši, čim bolj nam ga manjka. Mogli bi si za pričo tega poklicati našo narodno modrost, ki jo imajo v sebi pregovori, po kateri je »mirna vest najboljši čuvaj«, »boljša žlica v miru, kot polna skleda v prepiru«...

Sovraštvo in spori so od hudega duha, očeta laži, ubijalca od začetka; on noče miru. Mir pa je od Boga, ki je Bog miru, reda, edinosti in ljubezni; mir je v od Boga odpadlemu človeštvu dar božji.

Pravi mir nam more dati samo Kristus, ki je bil že po prerokih napovedan kot knez miru. On je prišel na svet, da spet vpostavi zvezo med človekom in Bogom in s tem vsestranski mir in red, ki sta bila po izvirnem grehu zrušena.

Že s svojim vstopom v svet ob svojem rojstvu naš Odrešenik nastopa kot »Knez miru«. Prvo veselo oznanilo, pozdrav, geslo njegovega kraljevanja, ki ga Novorojeni z bornega kraljevskega prestola jasli po svojih glasnikih pošilja ljudem, je »Mir ljudem na zemlji«; prvi kraljevski dar, ki ga razliva na svet, v hrepeneča srca pastirjev — mir.

»Silno so se prestrašili« pastirji prvi hip ob prikazni angela, ki jim je oznanil rojstvo Odrešenika. A poslanec »Kneza miru« ne more biti sejalec strahu. »Ne bojte se«, jim je govoril, »oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo...« In že so začule slavospev množice angelov, ki odtlej v svetu ni utihnil: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem...«

Zamaknjena srca sta napolnila mir in veselje, ki mu niso vedeli imena, v katerem so enodušno govorili: »Pojdimo torej in poglejmo, kar nam je oznanil Gospod!« In so hiteli... Še po vrnitvi k čredam niso nehali Boga slaviti in hvaliti za vse, kar so slišali in videli.

Skrivnost prve svete noči in Kristusovi čudeži miru se v svetu ponavljajo po Cerkvi še vedno. Posebno pa to čutimo o božičnih praznikih, ki so nam posebej »prazniki miru«. V skrivnosti svete noči vedno znova doživljamo resnico sladkega kraljevanja Kneza miru, vsaka sveta noč nam je nov dokaz, da je mir mogoče doseči po Kristusu, mir — tako čudoviti, kot ga svet dati ne more.

To je problem miru v luči vere. V božični skrivnosti je vsa in edina rešitev tega vprašanja, vsa njega preprostost in težava, ki je v vrnitvi človeka k Bogu po Kristusu, po Cerkvi, k miru izgubljenega raja. Vsaka sveta noč nam pomeni nov klic k miru. — Ali svet to razume? Ali razumeš to ti, ki ti srce takó neutešno hrepeni po miru in sreči, pa se ti zdi to tako daleč in nedosežno?

Za nas osebno pač ni težave. Za nas bo ta sveta noč kot vedno praznik miru, česar nam pač nikdo ne more vzeti, zaklada, ki ga kot najdragocenejše nosimo s seboj: v prijateljstvu z Bogom mirno in veselo srce in naše medsebojno bratstvo in prijateljstvo v ljubezni božjih otrok. Kadar bo svet v celoti doumel to skrivnost miru, ko bodo narodi padli na kolena pred novorojenim Knezom miru, bo svet šele imel svoj božič, bo doživel čudež božične skrivnost. Naj bi nas prazniki temu, kar je vsaj nezavedno hrepenenje vsega trpečega človeštva, čimbolj približali.

V SVETI NOČI

Nocoj pri Betlehemu v hlev
Marija je stopila,
radosti večne slavospev
božična noč razlila.

Ljubezni in dobrote Vir
nam milosti razliva:
Na slami Jezus, duš pastir,
za nas trpi, počiva.

O vi, ki kruha nimate,
brez doma ste sirote,
z menoj nocoj tja pójdite,
kjer Bog deli dobrote.

Poglejte v borne jaslice,
nebeško v njih je Dete,
poslancev božjih množice
pojo mu speve svete.

Pred Jezusove jaslice
zaupno vsi hitimo
in Detetu bridkosti vse
v srce ljubeče zlijmo!

Prosimo vdano milosti,
da vsi bi se ljubili
in v žaru svete čistosti
za Detetom hodili.

Gregor Mali

Kam je šla milijarda?

»Pregled« z dne 15. nov. prinaša izčrpno statistiko o pomoči, katero je Titov režim dobil od zapadnih zaveznikov od leta 1944 do 1951. Iz tega poročila je razvidno, da je znašala celokupna pomoč v blagu (UNRRA), posojilih in v raznih darilih približno eno milijardo dolarjev. Kako je Tito, oziroma njegov gospodarski minister Kidrič uporabil ta ogromni znesek? Na to vprašanje čakamo zaman odgovora že dolgo časa. Jugoslovansko gospodarstvo je sedaj niže nego je bilo kdaj koli pod kraljevo Jugoslavijo, čeprav je morala ta po zedinjenju graditi novo državo iz nič. Jugoslovansko ljudstvo v svoji velikanski večini živi veliko slabše nego je živelo kdaj koli prej pod staro Jugoslavijo. Kam je torej šla milijarda? Ameriški senator Brewster je takole povedal pred komisijo v senatu: »Tam (v Jugoslaviji) stojijo delno dograjene tovarne in druge stavbe, ki so očividno proizvodi bogve kakšne domišljije in »grandioznih« zamisli... To so ogromne stavbe, ki so se začele pogrezati v blato. Ko sem to gledal, nisem imel vtisa, da so se denarna sredstva v tem primeru pametno uporabljala. Po mojem mnenju tam (v Jugoslaviji) nekaj ni v redu... »Tujo pomoč je torej jugoslovanski režim uporabil ne v blagor ljudstva, temveč da izvede svoje »grandiozne« zamisli petletke in prisilnih zadrug. In kadar se sedaj kljub vsemu posreči izvesti kak načrt, saj tudi slepa kura zadene zrno, tedaj kričijo na vse grlo o velikih uspehih v industrijalizaciji Jugoslavije. Ne povedo pa, koliko so za ta uspeh potratili. Zato naj bosta »Dnevnik« in »Soča« le malo bolj skromna, ko govorita o uspehih jugoslovanskega gospodarstva.

Združene države Evrope

V zadnjih tednih se zopet izredno veliko govori o evropski federaciji, oziroma, o Združeni Evropi. Zborovanje atlantskega sveta v Rimu in posebno še zborovanje evropskega sveta v Strassburgu v zvezi s Schumanovim in Plevenovim načrtom je postavilo to vprašanje na dnevni red v vsej evropski in ameriški javnosti. Pri vprašanju gre v bistvu za naslednje:

Sedanje evropske narodne suverene države naj sklenejo tako medsebojno zvezo ali federacijo, da bodo tvorile eno skupno zvezno državo, kateri v prid se bodo odrekle delni suverenosti. Ta skupna zvezna država bi imela skupen parlament, skupno vlado, skupno vojsko in bi tudi v zunanji politiki nastopala po enotnih direktivah. To obsega zamisel o evropski federaciji.

Ideja sama na sebi ni nova. Sprožil jo je po prvi svetovni vojni francoski minister Aristid Briand. Velik njen propagator je bil angleški lord Callorge Coudenhove in tudi bivši ital. zunanji minister grof Sforza. Sedaj se je za združ. Evropo posebno vneto zavzel belgijski voditelj socialistov Spaak, ki je bil do nedavna predsednik evropske posvetovalne skupščine, dokler ni odstopil v znak protesta, ker se nekatere države tako protivijo evropski federaciji.

Na zadnjem zasedanju posvetovalne skupščine v Strasburgu niso sicer dosegli nobenih končnih sporazumov, vendar so le nekaj napredovali na poti do končne uresničitve, čeprav je ta še daleč. Kot posebno razveseljiv dogodek na poti do Združene Evrope pozdravljajo odobritev Schumanovega načrta v francoskem parlamentu, ker so se bali, da do tega ne bo prišlo. Ko se bo ta načrt začel izvajati, bo to prvi praktičen poskus evropskega sodelovanja. Odobritev Schumanovega načrta daje tudi večje upanje, da se bo uresničil Plevenov načrt. Pod tem imenom je znan načrt za ustanovitev enotne evropske vojske, kakor si je to stvar zamislil francoski ministrski predsednik Pleven. V Strasburgu so o tem govorili, ali niso nič dokončnega zaključili, zlasti zato ne, ker se Angleži stanovitno upirajo pristopiti k evropski federaciji. Francozi pa trdijo, da brez Velike Britanije evropska federacija ni mogoča, ker bi se v tem primeru spremenila kaj kmalu iz evropske federacije v zvezo evropskih držav pod nemškim vodstvom. Nemčija bi namreč kmalu dobila tako premoč v zvezi, da bi vse druge člane nadkrilila, tako trdijo Francozi. V tem primeru bi Nemci brez bojev dobili to, za kar so zaman šli dvakrat v svetovno vojno. Vsekakor velja počakati, kako se bo zamisel o evropski federaciji razvijala naprej.

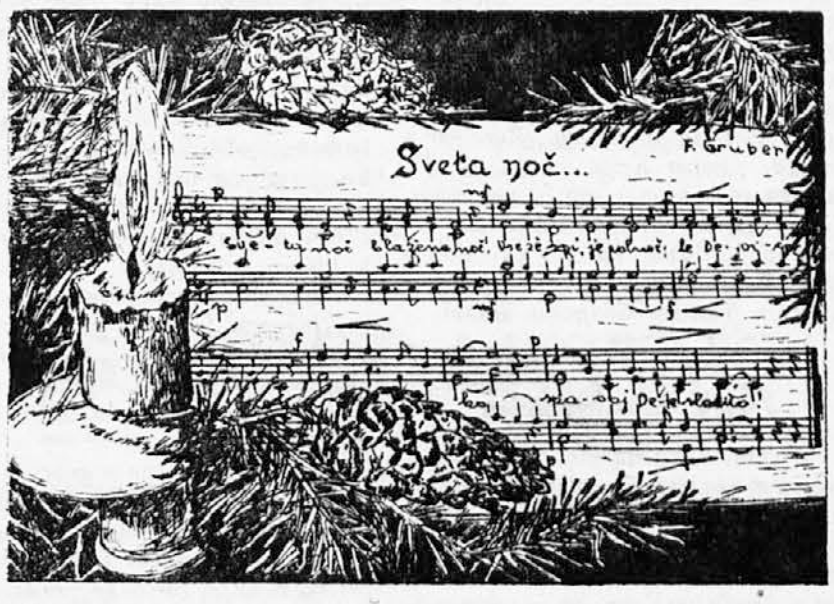

Srečne in blagoslovljene praznike Gospodovega rojstva želita vsem

Uredništvo in uprava

Schumanov načrt odobren

Francoska zbornica je ratificirala Schumanov načrt, po katerem bo prišlo do združitve zahodnoevropske premogovne in jeklarske industrije. Odobrila ga je s 377 glasovi proti 235. Ta zadovoljiva večina naj bo francoski vladi v vzpodbudo, da bo pospešila uresničenje še pomembnejšega načrta za evropsko vojsko. Četudi sta oba načrta bistveno različna, ni bil najučinkovitejši argument francoske vlade pri razpravi o Schumanovem načrtu v tem, da bi se bila sklicevala na kake gospodarske koristi, ki jih bo imela Francija od njega. Njen najučinkovitejši argument je bil ta, da je poudarjala politično nujnost tesnejšega sodelovanja v evropski skupnosti.

Samo komunistična in degaulistična stranka sta glasovali proti, a pridružilo se jima je še nekaj zmernih konservativcev in radikalov. Komunisti so naglašali v svoji kritiki to, da bo s tem načrtom zahodna Nemčija tesneje povezana z zahodno Evropo, s tem pa bo postala trajnejša tudi razdelitev Nemčije in bo otežen sporazum s Sovjetsko zvezo. Degaullisti pa so poudarjali, da pomeni odstopanje državne suverenosti kaki naddržavni avtoriteti, preden ta sploh obstoja, politično blaznost in da to tudi ni v skladu z ustavo. Obtoževali so vlado, češ, da s svojo politiko slabi Francijo, ne da bi hkratu krepila Evropo. Iz čisto gospodarskih razlogov pa so kritizirali ta načrt nekateri konservativci in radikali, ki se bojijo, da bi postala francoska jeklarska industrija izpostavljena nemški konkurenci in da bi to škodilo sedanjim načrtom francoske vlade glede prenovitve in razvoja francoske težke industrije.

V imenu francoske vlade sta odgovarjala na te kritike ministrski predsednik Pleven in minister Mayer. Govorila sta prepričljivo in samozavestno. Posebno Plevenov nastop je bil učinkovit, ko je poudaril, da mora imeti Francija zaupanje v razširjeno gospodarstvo in razširjene trge, četudi je taka politika nekoliko tvegana.

Morda pa je bil najvažnejši učinek te razprave, vtis, da je dobila pri tem francoska vlada prvič zaupnico, ki je veljala tudi njenim končnim ciljem v obliki evropske državne skupnosti in ne samo njeni politiki glede Schumanovega načrta.

Schumanov načrt o zvezi evropske jeklarske in premogovne industrije sta do sedaj odobrili Holandska in Francija. Morajo ga odobriti še štiri države, med njimi Nemčija. Tudi v nemškem parlamentu ima načrt resne nasprotnike v socialistih.

Amer. križarka obiskala Reko

V ponedeljek se je usidrala v reškem pristanišču ameriška vojna križarka »Des Moines«. Na njej je priplul tudi admiral Bennet Gardner, poveljnik šestega ameriškega brodovja. Admiral je z Reke odšel v Beograd, kjer ga je sprejel tudi Tito. Ameriški mornarji so se smeli prosto kretati na Reki in v njeni okolici. Ameriška križarka je ostala na Reki do petka 21. dec. To pot je prvič po svetovni vojni ameriška vojna ladja obiskala Jugoslavijo. Vidi se, da Amerikanci spletajo vedno ožje vojaške vezi s Titom.

Churchill in Eden

V začetku tega tedna sta prispela na uraden obisk v Pariz prvi angleški minister Churchill in njegov zunanji minister Eden. Temu obisku pripisujejo precej veliko važnost, ker so se ob tej priliki pomenili s francosko vlado o raznih nesporazumih, ki vladajo med francosko in angleško vlado. To je bilo tem bolj potrebno, ker bosta v januarju odšla oba angleška ministra na drugo še važnejše potovanje v Washington. Da bi pred odhodom v Ameriko vskladila angleško in francosko zunanjo politiko, sta prišla Churchill in Eden v Pariz.

Egipt in Anglija

Spor med Egiptom in Anglijo beleži nov razvoj na slabo. Egiptovska vlada je namreč po daljšem kolebanju odpoklicala svojega poslanika iz Londona ter s tem prekinila uradne diplomatske stike z angleško vlado. Velika Britanija pa ni odgovorila z enako mero, to je ni odpoklicala svojega poslanika iz Kaira.

Praznik Rojstva Gospodovega

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Tita. *(Tit 2, 11-15)*

Preljubi! Razodela se je milost Boga, našega Odrešenika, vsem ljudem; uči nas, da se odpovejmo brezbožnosti in posvetnim željam in na tem svetu trezno in pravično in pobožno živimo, pričakujoč blaženega upanja in veličastnega prihoda velikega Boga in Zveličarja našega, Jezusa Kristusa, ki je dal samega sebe za nas, da bi nas odrešil vse krivice in zase očistil kot izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela. Tako govori in opominjaj v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

***

Noč ljubezni

Ne vem, kako da me v dneh pred božičem pogosto napada neka malodušnost, nek pesimizem. Dozdeva se mi, da nismo vredni vedno novega božiča, da nismo nanj notranje kar nič pripravljeni, da je naša miselnost, naše življenje tako tuje skrivnosti svete noči in njenih dogodkov, da je ne moremo docela doumeti in vase sprejeti, da bi bili z novorojenim Detetom prerojeni v novem duhu in življenju, ki nam ga sveta noč razodeva in oznanja.

Leto za letom gre sveti večer mimo nas, ne da bi nas resnično obogatil. Skrivnostno lepa pesem svetonočnih zvonov nas zaziblje v božično razpoloženje; domače božične navade nas postavijo v naše domove in vzbude v nas spomine in hrepenenje; spet zaživijo v naših srcih naša mlada leta, ko smo tako otroško občutili tiho srečo božičnih praznikov. Vso to mehko lepoto le ohranimo. A vse to je premalo. So bolj sanje kot resničnost. Mi pa potrebujemo resničnega božičnega blagoslova, resničnega novega rojstva Deteta v nas samih, resničnega prerojenja.

Revni in ubogi smo in mnogočesa pogrešamo. Marsikaj tega nam tudi božič ne more dati. A zdi se mi, da smo najbolj potrebni medsebojne ljubezni, dobrote, srčne plemenitosti. In tega nam božični prazniki morejo in morajo dati; prav to nam hočejo dati, to nam prinašajo, ponujajo — le da bi hoteli črpati ob jaslicah iz tega bogastva.

V prvi sveti noči se je »prikazala človečnost in ljudomilost Boga našega Odrešenika«. Vedno je bil, je in bo Bog Ljubezni in Dobrota sama. A Bog je neskončno vzvišen nad nami, ne vidimo ga in ne doumemo. Često zato ne vidimo in ne doumemo njegove ljubezni. Včasih se nam celo zazdi, da nam jo je Bog odtegnil. Na sveti večer pa se je njegova Dobrota »prikazala«: zagledali smo jo s svojimi očmi, učlovečeno, človeško, občutili smo jo prav od blizu, prav med nami, po naše. Ljubezen kot človečnost in ljudomilost: neizmerno dobroto do človeštva, do ljudi. Sveta noč je zato svetla noč ljubezni in dobrote. To je njena najgloblja vsebina: iz ljubezni do nas se je porodila, ljubezen oznanja, ljubezen hoče sejati. Neskončni Bog je postal človek iz nedopovedljive dobrote do ljudi, do vseh ljudi, dobrih in slabih, in ne zato, ker smo Boga ljubili, temveč ker smo ga žalili; ne zato, ker smo bili mi dobri, marveč, ker je on dober in da bi postali dobri; ne zato, da bi on kaj od nas prejel, marveč, da bi mi vse od Njega prejeli; ne zato, da bi bilo Njemu dobro, marveč da bi bilo po Njegovem življenju, trpljenju in smrti nam dobro; ne zato, da bi se maščeval nad nami, da bi nas kaznoval, marveč, da bi nam mogel čim bogatejše in širokogrudnejše odpustiti. Sam sebe je izničil, da bi nas mogel voditi za roke kakor otroke, da se ne bi zgubljali v temi in smrti; stopil je na zemljo nam enak, da bi mogli stopati v njegove stopinje. Samo in zgolj za nas, za človeštvo, ki ga je kot Boga zavrglo, je prišel na svet kot človek, da bi nam pomagal, da bi nas rešil. Ali smo skušali kdaj razmišljati o tej dobroti in ljubezni svete noči? V jaslicah se začenja na križu končana pot učlovečene Dobrote na zemlji. Mar se naj čudimo, da je Jezusov nauk nauk ljubezni, da je njegova prva in največja zapoved — zapoved ljubezni, da je to »njegova« zapoved, da je njegova oporoka ob zadnji večerji oporoka ljubezni: »Ljubite se med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.« Resnično moramo reči, da spadata ljubezen in z njo nujno združena dobrota srca k bistvu krščanstva. Ne more biti po takem drugače, kot da je prav ta ljubezen ločilno znamenje Kristusovega učenca, t. j. kristjana: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako se boste ljubili med seboj.«

Ob teh mislih me z grozo napolni zavest, kako malo, kako premalo je tega Kristusovega duha, te ljubezni in dobrote v svetu! *Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo:* Ne mislim tu na veliki svet, ki ne najde miru, ker nima ljubezni. Mislim prav na nas, na naše ljudi in družine. Mislim na vse nas, ki si prizadevamo, da bi rasli v Kristusovem duhu, ali ga vsaj ohranili. In tu se pogosto spomnim besed sv. Frančiška Saleškega: »Tako zelo se pogosto trudimo, da bi postali dobri angeli, da pozabimo postati — dobri ljudje.« Dober človek! Kako toplo nam postane, če ga najdemo: človeka dobrote, dobrega srca, plemenitega, polnega razumevanja, oproščevanja, ljubezni. Je kakor topli žarek v hladni zimi.

V zimi brez dobrote. Kako hladno, mrzlo je pogosto naše srce! Ni v njem topline jaslic. Kar zazebe te, ko srečaš ljudi, ki vidijo na drugem le slabo, dobro pa prezrejo. Ljudi s črnimi očali! Ni dobrote v srcu, ki slabo na drugem še posvečuje, in ne skuša razumeti, razložiti, omiliti slabosti. Pri sebi radi vse opravičimo, pri drugih ničesar. Obsojamo. In pogosto prenaglo, krivično. Mar nismo tako zelo nagnjeni, da svojo slabo sodbo o drugem hitro raznesemo, slabo sodečim radi pritrjujemo, brez pomisleka verjamemo, dočim nam ne prija, če o bližnjem kaj dobrega slišimo. Res, tako srce ni plemenito! Opravljanje, obrekovanje, prišepetavanje je mnogim kar v krvi. Nevoščljivost nas razjeda in na nji hira in umira ljubezen. Oči imamo uprte le vase in zase, nesrečo in trpljenje drugih redko vidimo, še redkeje živo občutimo, prav redko pomagamo, in še to le, če nas nič ali skoro nič ne stane. Mnogokrat ne znamo resnično odpustiti, kaj šele povrniti zlo z dobrim. Trdi smo. Topi za druge, zaverovani vase; prestrogi do drugih, premehki do sebe; preobčutljivi zase, neobčutljivi, surovi do drugih. Vso ljubezen smo razdali sebi, in nič je nimamo za druge. Res, veliko nasprotje z duhom jaslic, kjer gledamo Dete, ki je dalo vse za nas in ohranilo zase le pot trpljenja.

Napravimo ob jaslicah obračun o naši dobroti, srčni plemenitosti, ljubezni. Natančen obračun, ker smo v tem preveč površni, preveč popustljivi. A gre za veliko stvar: gre za to, da postanemo dobri ljudje, t. j. pravi ljudje in resnični kristjani, ne samo po besedi, ne samo v izvrševanju verskih dolžnosti brez haska. Saj je cilj duhovnega življenja postati podobni Jezusu, ki se nam je prikazal v jaslicah v polnosti svoje dobrote do nas ljudi.

Napisal sem te preproste vrstice, ne v očitanje, marveč v iskreni in srčni želji, da ne bi šla božična skrivnost brez koristi in tako brez notranje lepote in bogastva mimo nas. Da bi božje Dete vcepilo v naša uboga srca nekaj svoje neizmerne dobrote, da bi zažarelo več sončne svetlobe in topline ljubezni med nami, ki bi nas povezala res v eno družino, ki bi v njej zaživela prečudno lepa božična domačnost med nami in nas povezala in družila na težki poti življenja. Prinesla bi nam vsaj nekaj tistega, kar vsebuje nadvse lepa beseda: dom.

Dr. Ignacij Lenček

MOLITEV:

O BOG, KI SI STORIL, DA JE BILA TA SVETA NOČ SVETLA PO SVETLOBI PRAVE LUČI: DAJ, PROSIMO, KI SMO SKRIVNOSTI JEZUSOVE LUČI SPOZNALI NA ZEMLJI, DA BOMO UŽIVALI TUDI NJEGOVE RADOSTI V NEBESIH.

Koledar za prihodnji teden

23. decembra. NEDELJA. 4. adventna; Viktorija (Zmagoslava), devica.
24. PONEDELJEK. Sveti večer (strogi post); Adam in Eva.
25. TOREK. Božič, Rojstvo Gospodovo.
26. SREDA. Štefan, prvi mučenec.
27. ČETRTEK. Janez Evangelist, apostol.
28. PETEK. Nedolžni otroci.
29. SOBOTA. Tomaž Beket, škof in muč.

Kjer jaslic še ni...

(Klic iz Bengalije)

Ko boste Vi obhajali najsvetejše skrivnosti . . .
Ko Vam bodo zvezde živeje migljale kot druge noči in si šepetale o milem Detetu v jaslicah; ko bodo snežinke kot kristali padale na pot in belile gozdove in plan, da pripravijo kar moč lepo posteljico za malega Kralja; ko bo na trdi slamici prezeboval Jezušček, pa ga bo Vaša ljubezen ogrevala, da se bo zdelo, da je ves srečen:

Tedaj mu poglejte v svetle očke . . .
Če ne boste v njih opazili debele, grenke solze?
Če boste prav gledali jo boste opazili!

Ne bo mu hudo, da ste Mu pripravili samo hlevček in jaslice.
Ne bo mu stiskal srčeca hlad Vaših src, ki ga bodo vendar tako ljubila...
Ampak na kraje bo mislil, KJER JASLIC ŠE NI . . .

Kjer še ni zvezdic, ki bi smele žareti v svetonočnem sijaju.
Kjer še ni pastirčkov, ki bi ga prišli molit.
Kjer še ni kraljev, ki bi se Mu prišli poklonit.
Kjer sveti Jožef še od vrat do vrat hodi in trka —
Medtem ko Marija trepeta, kje bo Dete v plenice povila —
KO PA JASLIC ŠE NI . . .
Kjer ljudje še v temi blodijo, ker še ne slutijo sreče božične noči;
kjer se v božični noči še zmeraj prazni bogovi zaklinjajo,
ker še ni angelov,
ni zvezde,
ni Jezusa,
KER JASLIC ŠE NI!

Molite na sveto noč Jezusa!
Veselite se z Njim!
Pa tudi ne pozabite v molitvi Bengalije, krajev,
KJER JASLIC ŠE NI!

Komu smemo Slovenci še zaupati ?

(Besede sorojaka v tujini)

Naš ubogi narod je zadela velika nesreča. Res je, da je naše ljudstvo odporno proti trpljenju, saj je moralo v teku svoje zgodovine večkrat prijeti za kupo trpljenja. Tudi smo navajeni trdega dela, zato se ne ustrašimo nikakega napora, ki vodi h kakemu pozitivnemu uspehu. Naš narod ni nikoli poskušal živeti na račun drugih, kakor tudi nikoli nismo s smešenjem spemljali nesreče drugih. Dejstvo pa je, da si je nas narod vedno želel verske, narodne in kulturne svobode. Za te svetinje smo znali tudi trpeti in se zanje boriti.

NESREČA SLOV. NARODA

Komunizem in njegovi krvavi predstavniki pa so sedaj pahnili naše ubogo ljudstvo v suženjstvo, kakršnega naše ljudstvo še ni nikdar prej doživelo. Komunistični nasilniki sejejo med narodom samo razdejanje: versko, moralno, narodnostno in gospodarsko. Vsak dan sekajo bolj globoke in bolj skeleče rane v naše narodno telo. Zapirajo duhovnike, prepovedujejo poučevanje krščanskega nauka, delajo vse mogoče težave škofom in sistematično kvarijo mladino z lažmi in nemoralnostjo. Isti nasilniki brezvestno prodajajo kose slovenske zemlje tujcem, obenem pa narod tlačijo v gospodarski polom. Kmečkemu ljudstvu ukradejo zadnji koščck trdo pridelanega kruha, tako da sami lahko žive v faraonskem razkošju in izobilju.

Razumljivo je, da naši ljudje prav težko občutijo to nesrečo. Slovenec običajno svojih čustev ne kaže na zunaj, kakor to lahko ravno nasprotno vidimo pri naših zapadnih sosedih. Vendar s tem ni rečeno, da mi nimamo globokih čustev. Naš človek zna trpljenje skrito prenašati in ne kriči o svoji nesreči na vse štiri vetrove sveta. Čuteča narava naših ljudi pa se pokaže v naši pesmi, v globoki ljubezni do svojega naroda in v globoki vernosti našega ljudstva. Prav posebno pa se je pokazala globoka čuteča in resna narava naših ljudi sedaj v času narodne nesreče in razočaranja. Sprašujejo se mnogi zakaj neki je do tega gorja prišlo? V čem smo se mi bolj pregrešili, kot pa drugi narodi, da moramo delati tako pokoro kot narodna celota? Še več; drugi narodi, pri katerih je komunizem pravzaprav nekaj domačega, nekaj njihovega, odkoder se je ta poguba širila, ti narodi danes ne trpijo pod nasiljem komunizma. Rešil jih je zapad iz političnih, gospodarskih in strateških ozirov. Naš narod pa mora jokati v kleščah komunizma, v katerega so ga nasilno vrgli tisti, ki se danes komunizma z vsemi silami otepajo. V tem je ravno višek razočaranja: tiste , ki so naš narod vrgli v komunizem, ali pa so v veliki meri krivi, da je pri nas prišlo do komunizma, ker so kot okupatorji strašno ravnali z ljudstvom in tako pripravili pot komunistični agitaciji, ali celo dali orožje komunističnim agentom, prav te ljudi je morala zapadna politika rešiti, da po lastni krivdi niso padli v komunizem. Danes pa se ti sosedje na naš račun smejejo, nam privoščijo narodno nesrečo, ker to koristi njihovim pohlepnim nameram.

Ko je bilo preganjanje katoličanov v Mehiki, Španiji in Nemčiji, smo imeli v Sloveniji javne molitve zanje. Dočim imajo sedaj za nas naši najbližji sosedje le posmeh: Slavo-komunisti.

SOSEDOM NE

In naš človek se vpraša: komu naj še zaupamo?

Prav gotovo pri naših najbližjih sosedih ne bomo našli razumevanja. Ti niso nikdar z nami sočustvovali, ne takrat ko so nas nasilno, kot okupatorji, silili v komunizem in tudi ne danes, ko deloma po njihovi krivdi naš narod medli pod komunizmom. Ti sosedje samo čakajo, kdaj bodo lahko zopet planili po nas, da bi nas v imenu »vere in kulture« lahko zopet zasegli in bi potem zopet naše ljudi pošiljali v taborišča, zažigali naše knjige in uničevali še druge narodnostne in z njimi tudi verske vrednote, kar bo še ostalo po komunizmu. Prav gotovo mi ne zaupamo in ne bomo zaupali takim ljudem, dokler oni ne bodo priznali nam to, kar je našega in nam pripada. Ti sosedje morajo priznati, da smo mi narod kot oni. Pustiti morajo, da tudi mi lahko ljubimo svoj narod, kot ga lahko ljubijo oni. Pustiti bi nam morali našo govorico, našo pesem, našo molitev in ne bi si smeli lastiti delov naše zemlje, kakor tudi mi nočemo posegati po tem, kar je njihova last.

Tako se mi sprašujemo: komu pa naj potem zaupamo, ko so nas razočarali naši najbližji sosedje?

ZAPADNIM DEMOKRACIJAM NE

Sicer se pa zdi, da smo preveč zaupali zapadnim mogotcem. Mislili smo, da so oni poštenjaki. Sodili smo jih po njih govorjenju in po sladkih besedah. Nismo pa vedeli, da so brezsrčni in hladni trgovci. Obljubljali so nam pomoči po radiu, na tihem pa so nas na Jalti prodali. Potem so začeli zapostavljati naše ljudi kot pripadnike komunizma, komunizmu pa so nas oni sami prodali. V zadnjem trenutku, ko so naši najboljši sinovi morali bežati pred kom. vojsko in iskati pomoč pri hladnih trgovcih, takrat so bili ti možje in fantje vrnjeni nazaj kot nerabno blago. Umrli so tisoči naših najboljših.

In naš narod se je v razočaranju spraševal:

Komu pa naj še zaupamo?

Z BELCEBUBOM PROTI HUDIČU

Pa so se razmere spremenile. Svet se je razcepil v dva tabora: komuniste in protikomuniste. Tisti, ki so na Jalti barantali za naš narod in ga tudi prodali, so sprevideli nevarnost komunizma in začeli so se boriti proti temu sovražniku. To, kar je naš narod storil in spoznal že pred dvajsetimi leti, to so tudi zapadnjaki začeli spoznavati. Naš človek se je začel veseliti. Torej so priznali končno, da so napravili krivico našim tisočem mož, ki so se dvignili proti komunizmu in potem iskali pomoči in zavetja pri njih. Torej je imel naš narod prav, da se je upiral komunizmu; saj sedaj se upirajo proti komunizmu tudi oni sami. Je imel naš narod prav, da je iskal pomoči proti komunizmu, saj tudi oni iščejo zaveznikov in jih iščejo pri nekdaj največjih sovražnikih. In celo pri komunistih iščejo zaveznikov zoper komuniste. Hočejo s hudobnim duhom pregnati Belcebuba.

Vendar, Vam je dovoljeno boriti se proti komunizmu v imenu človečanstva in svobode; mi pa tega nismo smeli storiti v imenu vere in svobode. Tako ste nas v imenu hladnega trgovstva prodali komunizmu.

Komu naj še potem naš človek zaupa?

ZADNJE RAZOČARANJE

Vendar razočaranja še ni konec. Naš narod bo moral še veliko videti, predno bo spoznal, da pri ljudeh, ki nimajo vere, tudi ni ljubezni in usmiljenja. Ti isti ljudje, ki so naš narod pahnili v nesrečo, ti trgovci, ki so pomagali pri nas komunizmu na vlado in tako indirektno pripomogli komunistom, ko so zapirali in morili nedolžne žrtve, ti isti ljudje, ko so očitno sprevideli, kako krivico so napravili našemu narodu, so nam pripravili novo razočaranje. Sedaj zopet podpirajo komunistične tirane v Jugoslaviji, ne da bi zahtevali kakih koncesij na verskem polju in pri komunistično-gospodarskem sistemu. Največji sovražnik naroda, tiran, ki je pahnil narod v največjo nesrečo, ta tiran dobi danes vojaško in denarno pomoč, tako da se bo lažje obdržal na tiranskem stolu. In to pomoč mu dajo ljudje, v katere smo mi Slovenci stavili naše zaupanje.

V vsem tem je strašna tragika našega naroda. Slovenci premišljujemo in trpimo. Črn, mrtvaški prt je pogrnjen preko našega naroda in ni ga, ki bi z nami jokal. Iščemo, da bi našli koga, ki bi mu lahko še zaupali, pa nas vsakdo bridko razočara. Razočaranje pa povzroča veliko bolečino. Razočaranje žge in dolbe in mnogo naših sinov in hčera, doma in v tujini, veliko duševno trpi.

Ko smo torej videli, da bližnji

sosedje in zapadni trgovci niso vredni našega zaupanja, se vprašamo: komu bomo zaupali našo bolečino in kdo nam še lahko da pomoči, ki jo toliko potrebujemo?

LE PRI BOŽJEM DETETU JE NAŠE UPANJE

Bratje in sestre, še je nekdo, kateremu lahko zaupamo. On, ki je gospodar nebes in zemlje, On bedi nad nami.

Gospod nebeških trum vidi stisko našega naroda, On vidi, kako nečloveško ravnajo in barantajo z nami. Ako prisluhnemo, bomo čuli Njegove besede: »Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi« »Blagor lačnim in žejnim pravice, ker nasičeni bodo« (Mt 5. 5,6).

Pojdimo k Bogu v tem času nesreče in Bog bo vse naše trpljenje obrnil v dobro! Ko smo videli, da se ljudje niso izkazali vredne našega upanja, ker so nas hladno trgovsko izdali, ali pa se smejejo naši nesreči in iščejo, kako bi se ob njej okoristili, takrat pojdimo k Bogu; vemo namreč, da ne bomo osramočeni na vekomaj, ako bomo z Njim!

Bog je opustil to nesrečo nad naš narod, ker hoče in želi, da se mi tesneje Nanj navežemo, in da vse naše zaupanje samo v Njega stavimo.

Kadar se nas lotijo temne misli in kadar nam mraz razočaranja stresa naša čustva in vznemirja našo dušo, takrat pokleknimo pred Gospoda in Mu potožimo svoje gorje. Gospod se bo prav gotovo izkazal vrednega našega zaupanja. Predvsem na Božično noč bomo padli pred Gospoda, bomo premišljevali o Njegovi dobroti. Prisluškovali bomo angelskemu petju: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje« in v naše srce se bo vrnilo zaupanje.

Gospod, daj nam moč, da bomo hrabro prenašali nesrečo, in obenem pomnoži milost v naših dušah, da bomo vedno zaupali le Tebi!

J. B.

Pot rešitve

Jugoslovanska komunistična partija, ki je na vladi, preživlja težko notranjo krizo. Obsodba iz Moskve in izključitev iz kominforma je pretresla v temelju njeno ideološko zgradbo in delovni program, v imenu katerih je jugoslovanska vlada terjala nepopisne žrtve od svojih narodov. Šlo je za to, da se jugoslovanski narodi odpovejo svoji zgodovini, očetnim izročilom, svojstvenemu načinu življenja in mišljenja, imetju in lastnini, da bi se na razvalinah prošlosti z bolestno odpovedjo sedanjosti ustvarila socialistična bodočnost skrajno radikalnih marksistično-leninističnih utvar. Toda Kremelj je z znano anatemo iztrgal iz rok jugoslovanske partije, ki je z brezobzirno brutalnostjo gradila svoj babilonski stolp osrečenega človeštva, poverilo, da govori in deluje v imenu svetovnega komunizma. Obsojeni titoizem je tedaj na razvalinah svoje ideološke doktrine lahko motril, kako se rušijo druga za drugo njegove namišljene »pridobitve« in ostvaritve, ki pa so bile v resnici le varljivi prividi, ki so se razbljinjali v senci boljševiške nemilosti.

V morju razbitin jugoslovanskega komunizma štrli ostra čer verskega preganjanja, katere se z obupom potopljenca oklepa jugoslovanska partija, da bi vsaj z brezsrčnim vetrobranom protiverske borbe Marksovega spomina svet prepričevala o pravovernosti svojega marksizma. Dejansko pa ni brezbožni duh, ki odlikuje zlasti slovenske vrhove komunistične partije, nič drugega, kot zatohla usedlina najbolj žarkega svobodomiseljstva, ki se je zgostila v maščevanja željnih srcih sinov liberalnih očetov polpretekle dobe, ki so končno našli varno priliko, da se v rdečem režimu strelov v tilnik lahko maščujejo nad slovenskim narodom, da je v dneh resnične svobode visoko dvigal zastavo katoliškega prepričanja.

V luči te ugotovitve lahko razumemo sproščeni bes protiverske gonje, s katero so skušali iztrgati vero iz src, zlasti s proslulimi procesi proti duhovnikom — prav te dni bodo inscenirali v Tolminu nov proces proti štirim primorskim duhovnikom — z nepretrganim grdenjem »višjega klera«, škofov, svete stolice. Osvoboditev, ali bolje, zamena zapora s konfinacijo zagrebškega nadškofa msgr. Stepinca nam ponovno dokazuje, da hočejo zakrknjeno vztrajati na liniji protiverskega boja: samo »pogojna« izpustitev, konfinacija v rodni vasi Krasič, nepriznanje nadškofove oblasti »bivšemu« nadškofu in prepoved izvrševanja iste oblasti, ponovni izpadi proti Vatikanu v izjavi predsednika vlade LR Slovenije Mihe Marinka, »Politike«, napadi zunanjega ministra Kardelja, ki jih je iznesel v intervjuju v Parizu v zvezi s »Stepinčevem slučajem«. Objava knjige Frančeka Saje »Belogardizem« in še posebej pojačana gonja vsega jugoslovanskega komunističnega tiska so priča, da se satan ne pusti izgnati, pač pa da plete nove mreže, da tem tesneje priveže nase titovske ujetnike...

Stara in vedno nova modrost pa ve, da sovraštvo do Boga in vere ne prinese sreče. Ako bodo jugoslovanski oblastniki še dalje tlakovali hudiču brezbožnosti in maščevalnosti, si bodo končno odžagali vejo, na kateri sedijo. Jugoslavijo so pritirali že itak v nemogoč mednarodni položaj: le kje imajo prijatelje? V boljševiški Rusiji in v državah ljudske demokracije? Ne, države kominformističnega bloka jim strežejo po življenju! V kapitalističnem zapadu? Kapitalisti so in bodo le sebi kovali kapitale iz tuje nesreče. In v notranjosti države na koga se titovske oblasti lahko zanašajo? Na najbolj »zgrajene« partijce? Ti so jim najbolj nevarni: prav te dni so v Beogradu aretirali vsaj enajst urednikov največjega jugoslovanskega dnevnika »Borbe« in med njimi znanega Ganjka Petroviča, izvedenca za bolgarske zadeve in za protikominformistično polemiko; in aretirali so, se zdi, celo nekaj urednikov informacijske agencije Tanjug. Torej sama srčika, sama hrbtenica komunistične partije kuje izdajstva! Ali ne razumejo vrhovi titoizma, da jim tla gorijo pod nogami in da je njihova zgradba gnila v ogrodju? Le komu naj še zaupajo, na koga naj se oprejo? Podlaga države je pač narod, pristni in neskaženi narod, nositelj lastne zgodovine in stvaritelj lastne kulture. Podlaga Jugoslavije so torej jugoslovanski narodi, taki kot jih je Bog ustvaril, v svoji samoniklo pristni duševnosti, brez vsake tuje navlake, brez vsake tuje modrosti, brez vseh komunistični primesi in superstruktur, brez eksotičnega marksizma, brez zlaganih pridobitev lažne ljudske demokracije. V tem pristnem, samoniklem, nravno zdravem in občuteno vernem ljudstvu je rešitev jugoslovanske države in vseh, ki bi hoteli taki državi služiti!

Katoliški glas dviga svoj klic: Vrnite jugoslovanskim narodom državo, a še prej vrnite državi krščansko dušo, Boga! Katoliški Slovenci in Hrvatje, so gradili svojo narodno samobitnost v ozračju krščanske kulture in v njihovo narodno dušo je neizbrisno vtisnjen pečat božjega otroštva, ki se izraža z vero v Boga in z zvestobo katoliški Cerkvi. Kdor gazi to Cerkev in sramoti tega Boga, tepta slovensko narodno dušo. Pot rešitve je priznanje verskih vrednot, krščanske kulture, božjih pravic, Boga samega.

Jurij

Iz življenja Cerkve

Množična spreobrnjenja v Vietnamu

Odbor za obnovitev budistovske vere v Vietnamu je poslal meseca oktobra v Trung Phuong posebno preiskovalno komisijo, ki naj bi se informirala o množičnih spreobrnitvah budistov h katoliški Cerkvi v tej deželi, kjer je tekom zadnjega leta deset tisoč budistov prosilo za pristop h katoliški Cerkvi. Omenjena komisija ni mogla napraviti drugega, kot ugotoviti, da se vsa ta spreobrnjenja vršijo brez vsakega pritiska in popolnoma prostovoljno.

Življenje sv. Frančiška — v grškem jeziku

Atenski kat. tiskovni urad je izdal v moderni grščini prevod Joergensenovega »Življenja sv. Frančiška Asiškega«. Svetovnoznano delo je prevedel iz danščine v grščino Nikolaj Kasantsakis, ki je eden izmed velikih sedanjih grških pisateljev. Prevajalec je sicer razkolne vere, toda vnet občudovalec serafskega svetnika iz Assisija. Prevod Joergensenove knjige, ki dela čast grškemu katoliškemu tisku, so vse atenske knjigarne z veseljem sprejele.

Velik francoski družinski tednik

V Franciji so kmalu po zadnji vojni začeli izdajati ilustrirani družinski tednik »La vie catholique illustrée« (»Ilustrirano kat. življenje«). Tednik izhaja v 500 tisoč izvodih, tako da ga čita vsaj dva milijona ljudi in med temi veliko število brezvernih ali vsaj versko mlačnih kristjanov. V mnogih župnijah so dušni pastirji ravno potom tega časopisa prišli v dotiko z raznimi veri odtujenimi katoličani ter jih potegnili v krog delavnih katoličanov. Tednik je pisan v priprostem in poljudnem jeziku, tako da ga lahko tudi manj izobraženi ljudje razumejo. Je obenem močno ilustriran ter se poslužuje pri tem heliografije, ki dovoljuje med drugim skoro popolno reprodukcijo fotografijskih slik.

O Pahorjevem romanu iz Jurčičevega življenja

Če hoče kdo napisati biografski roman, mora biti velik umetnik in mora dobro poznati moža, ki ga hoče opisovati, njegovo zunanje in notranje življenje, sodobnike, zgodovinsko dobo, skratka vse, kar je v tem ali onem pogledu delovalo ali vplivalo nanj. Vprašanje biografskega romana je torej obsežno in težko, čeprav ima na drugi strani pisatelj resnične zgodovinske opore, na katerih gradi svoje delo. Teh opor se mora držati, saj je namen biografskega romana prav v tem, da čim verneje in resničneje poda moža, ki si ga je izbral. Pisatelj se mu mora približati nepristransko in ga spremljati korak za korakom pri njegovem življenju in delu. Ničesar ne sme samovoljno spremenjati, potvarjati, saj ne ustvarja oseb in razmer on, ampak jih samo oživlja, kliče v življenje, kjer so se že nekoč gibali in delovali.

Če pa po teh splošnih ugotovitvah pretresemo roman iz Jurčičevega življenja, ki ga je pred kratkim izdal Jože Pahor pod naslovom *Pot desetega brata*, z delom ne moremo biti zadovoljni. Že sam naslov — Pot desetega brata — v Jurčičevem življenju ni utemeljen. Jurčičeva življenjska pot je bila pot siromašnega slovenskega izobraženca, ki ni imel sredstev, da bi na Dunaju doštudiral, zato se je od julija 1868 do julija 1871 boril za vsakdanji kruh v Mariboru, na Dunaju in v Sisku, nato pa je bil do smrti glavni urednik Slovenskega Naroda, torej v stalni službi in po Pahorjevih besedah s tolikimi dohodki, ki »zadostujejo« za vzdrževanje družine. Tako življenje nima nobene zveze s pojmovanjem desetega brata. Vse Pahorjevo nasilno poudarjanje desetobratstva nas o nasprotnem ne prepriča.

Roman je razdeljen v sedem večjih poglavij z naslovi. Ta poglavja niso nikjer utemeljena. Brez dvoma bi bilo mogoče dobiti boljšo delitev iz Jurčičevega življenja, toda to vprašanje ni bistvene važnosti za roman.

Kako je Pahor porabil zgodovinsko gradivo o Jurčiču? Ali je izčrpal vse, kar vemo o njem, in ali se je verno držal zgodovinske resnice? Gotovo je Pahor študiral Jurčiča, toda vseh virov ni izčrpal, ali pa jih je vzel površno, nekatere je celo namenoma potvoril. Naj navedem nekaj takih mest. Jurčič je hodil na Krko dopoldne v šolo in ne popoldne. Ker se prvo leto ni naučil ne brati ne pisati, so ga obdržali za eno leto doma. V tem času ga je naučila sestra Marija branja in pisanja. Naslednje leto je hodil spet na Krko, kar Pahor enostavno preskoči. Ker je hotel Jurčič v gimnazijo, so ga starši poslali še v Višnjo goro, da bi se naučil nemški. Preden je odšel v Višnjo goro, je bilo torej sklenjeno, da pojde v Ljubljano, in ne nasprotno, kakor piše Pahor. Nič natančneje niso opisana prva gimnazijska leta. V prvem in drugem razredu je stanoval na Poljanah št. 18. V Alojzijevišče je bil sprejet v tretji in ne v drugi šoli, kakor trdi Pahor. Da ni bilo v Alojzijevišču tako mračno in enostransko življenje, kakor ga slika Pahor, pričajo Levstik, Stritar in še cela vrsta naših uglednih mož, ki so se šolali tam. Zato so krivične takele besede: »Star in betežen človek ti je dajal nauke in verjel si mu! Prevaral te je za tvojo mladost, za tvojih dvajset let, za vse lepo, kar ti je od mladosti namenjeno. Čemu si ga poslušal?« Netočno je vse, kar piše Pahor o Jurčičevi zameri v šoli zaradi zbornika Slovenska Vila. Kakor kažejo šolski katalogi, je dobil Jurčič v drugem polletju osmega razreda ukor in v vedenju slabo oceno, ker sta šla s sošolcem Špendalom v gostilno, kar je bilo tedaj strogo prepovedano. Jurčičev sošolec Ažman je bil zaradi obiska kavarne celo izključen iz šole. O uspehu pri maturi pravi Pahor: »Kdor ga je sovražil, se je moral zadovoljiti s tem, da mu je dal slabo oceno in neugoden red iz vedenja.« Tudi to ne drži. Vsi redi pri maturi odgovarjajo znanju, ki ga je Jurčič kazal v vseh razredih gimnazije. Izdelal je bolje kot na koncu osme šole, kjer je bil 14. med 41., kar je tudi zelo dober uspeh. V vedenju je dobil pri maturi oznako: predpisom skoro popolnoma primerno. Slovenske Vile niso plačali vnaprej ampak so dali dvakrat na račun okrog 100 gold., na 20 gold. pa je moral tiskar Blaznik čakati deset let. Johano Ottovo je zapustil zaradi socialnih razlik in ne, ker je bila Nemka, kakor misli Pahor, češ »Nemka je in med njo in teboj ni mostu! Ne razjedaj si srca, vrni se, ne greši več nad zvestobo svojemu rodu!« (78) Vse, kar govori avtor o njunem dopisovanju in sestajanju, ne drži, ker je Jurčič že med počitnicami po sedmi šoli nenadoma prenehal hoditi v grad. Johani je šele po 15 letih v pismu razodel svoja nekdanja čustva. Prvič sta se spet videla 8. sept. 1879 na Kravjaku, ponovno pa marca 1880, ko se je selila na Nemško.

Ni res, da je bral nemško pisateljico Ido Hahn že v drugi gimnaziji, tudi ni tedaj začel pisati dnevnika, ni šel lovit polhov in ni bilo dijaškega društva, v katerem bi nameravali pisati časopis. Kostanjevico je obiskal z očetom in ne sam. Katrica v Kloštrskem žolnirju ni Ottova. Stritarjevih Turkov na Slevici ne morejo deklamirati na Dunaju že 1865 leta, ker je izšla pesem šele naslednje leto, Besedilo je zelo različno od Pahorjevega. Jurčičeva mati je oslepela že pred veliko nočjo 1866 in ne šele 1870. Da bi Jurčič že ob prvem srečanju s Stritarjem predlagal, da izdasta Prešernove Poezije, ne drži, ker je ta misel zorela počasi na vsakotedenskih sestankih med njima. Falange oziroma Ljubljanskega kluba, pravilno ime je Literarnozabavni klub, nista ustanovila Jurčič in Šuklje, ampak dr. Ambrožič in Šuklje.

Takih netočnosti bi lahko naštel še celo vrsto, zlasti kar se tiče postanka in namena posameznih Jurčičevih spisov. Čudim se, da si ni Pahor ogledal Prijateljevih in Ruplovih uvodov in opomb k posameznim Jurčičevim spisom.

(Konec prihodnjič)

Martin Jevnikar

GOSPODARSTVO

Stanje vinogradništva v Italiji

Samo vrednost vinogradov in zemljišč, kjer trta raste v Italiji, cenijo na približno 3.000 milijard lir. Letno dajejo te trte okoli 240 milijard vreden pridelek, od katerega živi nad 1 milijon družin. Poleg tega je vino mnogo obdavčen predmet in predstavlja užitnina na vino precejšnjo postavko v občinskem gospodarstvu.

S trto obsejana površina

Številke za l. 1949 pravijo, da je bilo takrat v državi 987.000 ha sklenjenih trtnih nasadov, to je naših vinogradov, raztrešeno pa je rastla trta še na 2.840 tisoč ha. Od vinogradov je bilo zasajenih

141.000 ha z necepljeno trto,
833.000 ha na ameriški podlagi, in
13.000 ha s samorodnicami.

Trte v brajdah (ob njivah) pa so bile zasajene na

1,174.000 ha z evropsko, necepljeno trto,
1,174.000 ha na ameriški podlagi,
285.000 ha pa s samorodnicami.

Iz navedenih številk sledi, da je še vedno zelo mnogo vinogradov, še več pa brajd sestavljenih iz evropskih žlahtnih trt, ki so podvržene trtni uši. Torej ni še vse italijansko vinogradništvo obnovljeno.

Številke pa tudi povedo, da je v Italiji zelo mnogo vina od samorodnic in to kljub vsej fašistični zakonodaji, ki je hotela te trte odpraviti.

Pridelek vina

Na zadnjem sestanku »Akademije za trto in vino« v Sieni so mnogo razpravljali o italijanski statistiki in ugotovili, da ni točna ne glede površine, še manj pa glede pridelka. Eno in drugo je znatno višje, kot pravijo uradne številke. Govorniki so trdili, da so samo v provinci Asti številke za pridelek grozdja prenizke za 800.000 q, v provinci Trapani pa kar za $1^1/_2$ milij. q.

Zato pa je potrebno dodati uradnim številkam pridelka še najmanj 5 do 6 milijonov hl vina, da ne štejemo onega, ki ga napravijo s palico: s sladkorjem, iz smokev, itd. Zato pa ni bilo pridelanega l. 1950 samo 34 milijonov hl vina, temveč vsaj 40. Enako je potrebno zvišati tudi letošnji pridelek od 38 na približno 85 milijonov hl.

Cene vinu

V primeri z letom 1938. to je zadnjim letom pred drugo svetovno vojno, so v Italiji danes življenjske potrebščine približno 60krat dražje. Vlada je sicer želela ustaliti cene na 50kratni podražitvi, a ji ni uspelo.

Kako pa je z vinom? Računarji so ugotovili, da velja v Italiji za vino samo 39kratna podražitev, in sicer od najmanjše pri vinu Barbera, ki je komaj 23krat dražje do najvišje pri Malvaziji, ki je 57krat dražja.

Ta podražitev pa ni v soglasju z ostalimi cenami kmetijskih pridelkov, da o industrijskih niti ne govorimo. Večina kmetijskih pridelkov je vsaj 60krat dražja kot l. 1938, najdražja pa sta meso in konoplja, pa tudi olje.

Odkod to? Po vinu je mnogo manjše povpraševanje.

Manjša potrošnja - vinska kriza

Pred prvo svetovno vojno je znašala srednja letna potrošnja vina v Italiji 124 litrov na osebo. V prvem naslednjem dvajsetletju (do 1931), se je ta potrošnja znižala na 92 litrov, v zadnjem pa na 76, če vpoštevamo uradne številke pridelka oziroma na 88 litrov, če vpoštevamo popravljene številke. Na vsak način je ta padec znaten in potrošnja še pada.

Zakaj Italijan pije manj vina? Na to vprašanje so skušali odgovoriti z anketo, ki se je vršila po vseh večjih mestih. V Rimu samem so dobili odgovore od 830 točilnic vina in od 360 restavracij. Odgovori so v bistvu naslednji.

Nižje cene vina ne bi mogle mnogo zvišati potrošnje. Mnogi pa (62% vprašanih) mislijo, da bi se potrošnja vina zvišala, če bi napravili primerno propagando.

V restavracijah naroči komaj 50 do 60% klijentov tudi vino, ostali pijejo mineralno vodo, četudi je draga, vedno več pa jih zahteva pivo in koka-kolo. Posebno malo vinopivcev je med mladimi: do 30 let stari klijenti zahtevajo le redkokdaj vino (komaj 15%); ta odstotek pa raste s starostjo. Nad 50 let stari klijenti zahtevajo večinoma le vino.

Velika večina vprašanih, se je izrekla za strogo izvajanje vinskega zakona in so prepričani, da bi se ljubezen do vina dvignila, če ne bi prodajali tudi popačenih vin.

Zaključek

Po trditvah izvedencev, se vinski pridelek dviga, potrošnja pa pada. Ta pojav pa ni samo v Italiji, temveč tudi v Franciji, kjer je položaj za vinogradnike še obupnejši: Letošnji pridelek je znašal nad 70 milij. hl. in to pri zelo velikih zalogah, tako da bi zadostovale sedanje razpoložljive zaloge vina za dve leti.

V Italiji še ni tako obupno stanje, a bi lahko nastalo. Zato pa skušajo odgovorni gospodarstveniki prodati čim več vina v inozemstvo, seveda če le mogoče finejša vina za potrošnjo, a tudi slabša za izdelavo kisa. Če se vladi to posreči in če bo onemogočila še pačenje vin, potem je pričakovati, da sedanja vinska kriza kmalu neha, drugače pa bo ostala stalen pojav.

Za 20 milijard lir

so letos Holandci prodali samo čebuljic od tulipanov. Največ so jih pokupili Angleži, katerim sledijo ZDA, Francija, Švedska in Švica. Holandci so razprodali vse razpoložljivo blago.

Tudi v Italiji se je opazilo, da so ljudje zelo pridno kupovali čebuljice tulipanov in je tudi kmalu zmanjkalo vse razpoložljivo blago, posebno ker ni bilo novih pošiljatev iz Holandske.

Sploh se opaža na svetu vedno večje veselje do cvetlic, kar ne bi smelo biti slabo znamenje, saj cvetlice blažijo človeško srce. In to pa je danes hudo potrebno.

Pasja volna

Ogrsko trgovsko ministrstvo je letos junija meseca odredilo, da morajo vsi lastniki psov, zasebniki in državne ustanove, pse ostriči, če imajo nad 2 cm doglo dlako. To dlako se mora izročiti posebnim zbirališčem in kdor se tega ne bo držal, bo strogo kaznovan.

Narkotizirajo krave in jih ukradejo

To se je zgodilo že večkrat v Pijemontu, sredi zadnjega novembra pa bratom Ferrari v Casale Monferrato. Prefrigani tatovi so narkotizirali 4 krave, da niso mukale in se pustile voditi 300 metrov daleč, kjer so jih naložili na tovorni avto, ki je odfrčal v neznano smer.

Tatvin je danes sploh mnogo, goveja živina pa je draga, zato živinorejci pozor!

Z GORIŠKEGA

Slovenska demokratska zveza v Gorici vošči vesele božične praznike in srečno novo leto vsem Slovencem na svetu z željo, da bi se med seboj razumeli, spoštovali in ljubili. Da bi vsi Slovenci, ki še ljubijo svoj narod in svojo zemljo, kmalu uživali lepoto svoje v trpljenju poveličane domovine in milino svete noči ob toplem domačem ognjišču.

Naj božična zvezda nad betlehemsko štalico zasveti vsem narodom in jih pripelje k skupnemu uspešnemu sodelovanju za občni blagor in trajni mir.

Odbor

Dijaška akademija

Dne 8. decembra so dijaki priredili akademijo v čast Brezmadežni kot se to že dogaja odkar imamo slovenske srednje šole. Na sporedu je bila tudi trodejanka »V Irijski globeli«, izza časa prikazanj v Fatimi. Kritika gledalcev je bila zelo laskava in moramo res priznati, da so igralci izvrstno podali svoje vloge. Vsi so dobro nastopili od malega Franeka do vodje framasonov. Zlasti tajnik - pravi lik današnjih strahopetcev, je svojo vlogo res sijajno odigral in marsikdaj spravil s svojim cincanjem gledalce v smeh. — Z akademijo so dijaki pokazali, da ljubijo poleg šole tudi zdravo prosvetno delo. Le tako naprej! Za pust zopet pričakujemo kaj lepega in veselega.

Prireditev Dek. Mar. družbe v Gorici

Dekliška Marijina družba v Gorici je priredila preteklo nedeljo zelo lep religiozen igrokaz v treh dejanjih »Smrt Marije Device« z najlepšim uspehom.

Po dolgem molku žalovanja radi smrti preč. dr. M. Brumata, svojega bivšega voditelja, je Mar. družba spet stopila na plan in hotela s to prireditvijo proslaviti Mater božjo, ki je sedaj slovesno proglašena kot Kraljica v nebesa vzeta.

Marijina družba je že premnogokrat pokazala na odru, da česar se Marijina dekleta iz ljubezni do Marije požrtvovalno lotijo, vedno uspejo in dosežejo svoj vzvišeni cilj: ljubi Marijo in stori, da bi jo tudi drugi spoznali in jo še bolj vzljubili.

Nedeljska prireditev je jasen dokaz za to. Ob sijajno pretehtani režiji, ki je gledalke in gledalce od dejanja do dejanja vedno bolj duševno zajemala, si videl, kako je zavladal val občudovanja in svetega ganotja po dvorani in se stopnjeval od prizora do prizora ter dosegel svoj višek ob končni sliki nebeške glorije Kraljice v nebesa vzete.

Ti se boš čudil, a mi smo to doživeli, da je cela dvorana v teh nebeških trenutkih odmevala v ganljivih melodijah Marijinih pesmi.

Gospe režiserki ter vzornim igralkam moramo častitati k takemu sijajnemu uspehu.

Z veseljem smo opazili, da se igralke vedno bolj popolno in neoporečno kretajo na odru in da se znajo vedno bolj uživljati v odrove like in jih mojstrsko podajati.

Le tako naprej!

Vzgojni moment na odru je zelo važen! Čim bolj je igra na odru na visokem umetniškem nivoju, tem več uspeha žanje med občinstvom. Gledalec vé, ka je lepega, dobrega in modrega na odru. Zna instiktivno v svojem srcu pravično in objektivno presoditi ter ohraniti v neizbrisnem spominu vse, kar mu je morda prej primanjkavalo: vzorne lepote duše, srčne nežne lepote ter vzvišene modrosti.

Tako smo v nedeljo vsi odhajali domov iz dvorane Brezmadežne, bolj bogati na duši in v srcu.

Družbenice, srčna Vam hvala!

Podgora — še „jeseni"

Onega dne smo pa kar nekam radovedno čitali vse, kar je tisti »obiskovalec« tako z zanimanjem opazoval po »Britofu« in pri »Svetem Juštu«. Od takrat naprej smo pa še nekaj tu pri nas doživeli. Bomo torej kar mi domači vse to na kratko povedali in tako »obiskovalcu« ne bo treba »rajžati« iz Gorice do nas — no, pa saj smo končno, sedaj vsi v Gorici.

Začnimo: tudi v Podgori nas je obiskal sv. Miklavž, a — ubogi revež — letos je moral vse povsod po svetu potovati in delovati za mnoge potrebne, in nesrečne in zato je pri nas opravil bolj na kratko in preprosto. Toda on dobro ve, da ga radi imamo in tudi radi vidimo in zato je nekam skrivnostno pomežiknil in tudi kar namignil, da bo prihodnje leto — seveda, ako Gospod Bog prej odobri — vse bolj »na veliko« in »na dolgo«. Pa dobro! — Na praznik Brezmadežne smo bili kar zadovoljni, da je novih 14 dečkov in deklic z lepim sprejemom povečalo Marijin vrtec. Naj torej Vrtec kar dobro raste! — Pretekli teden je bilo v cerkvi poskrbljeno za duhovno obnovo italijanskega dela vernikov, kar jih pač prebiva v naši župniji. Govoril jim je č. g. pater gvardijan iz Krmina: celi teden, od 16. do 23. decembra je pri nas v polnem teku sv. misijon, ki ga tako lepo vodi č. g. J. Vidmar in mu Podgorci srčno in številno sledimo. Smo pač blizu velikih božičnih praznikov in ob koncu svetega leta in zato je prav, da tudi mi obogatimo v zadevah našega srca in duše. — O vsem tem se bomo še kaj oglasili. Zato pa dragi »Katoliški glas«: Na svidenje — a ne več »jeseni«, ampak že »pozimi«!

Svetoletni odpustek

V nedeljo 23. dec. bomo imeli zadnje skupno romanje za svetoletni odpustek. Vsi slovenski verniki so vabljeni v nedeljo ob 3h popoldne k sv. Ignaciju, kjer bo najprej blagoslov in po blagoslovu molitve za prvi obisk; nato gremo v procesiji od sv. Ignacija v Stolnico, v kapucinsko cerkev in k sv. Roku.

Promocije

Na rimskem vseučilišču je bila koncem meseca novembra promovirana za doktorico farmacije gdč. Anka Abujeva, iz znane in ugledne slovenske družine v Gorici.

V soboto 15. dec. pa je na univerzi v Trstu promovirala za doktorico kemije gdč. Iva Hrovatinova, prav tako iz Gorice. Nova doktorica je profesorica na slovenskem liceju in učiteljišču v Gorici ter je prva ženska, ki je promovirala na tržaški univerzi iz kemije.

Obema novima doktoricama izrekamo naše iskrene čestitke.

Dekliška Marijina družba v Gorici

ponovi na Štefanovo igro iz Marijinega življenja za svoje prijatelje in goste. Vstop samo z vabili, ki jih dobite v trgovini čevljev v Raštelu št. 2 (nasproti prefekture) in v stolnem župnišču pri msgr. Novaku. Začetek igre bo ob 4 in pol popoldne.

Zaključek svetega leta

Sveto leto je nam vsem prineslo velikih in številnih milosti. Lani, ko smo romali v Rim, in letos, ko smo obiskovali cerkve za svetoletne odpustke, smo občutili, kako dober je Bog. Vsled tega je naša velika dolžnost, da se mu zahvalimo. V ta namen bo v Gorici v stolni cerkvi v nedeljo 30. dec. ob treh popoldne velika zahvalna slovesnost za zaključek svetega leta. Ob tej priliki boste slišali tudi lepe božične pesmi. Pridite vsi!

Pri sv. očetu

Goriški administrator msgr. Hijacint Ambrosi je bil v soboto 15. t. m. sprejet v privatni avdienci pri sv. očetu Piju XII.

Smrtna nesreča pri Rupi

V nedeljo zvečer se je ponesrečil z motornim vozilom Petejan Venceslav, doma iz Rupe. Pokojnik je bil oče dveh otrok ter je bil delavec pri SAFOG. Na splošno je bil zelo priljubljen, kar je pričala tudi obilna udeležba pri pogrebu. Naj počiva v miru!

S TRŽAŠKEGA

Nova cerkvena pesmarica

Najavlja se vsem ljubiteljem cerkvenega petja, da je začela izhajati v Trstu nova cerkvena pesmarica na kartončkih. Oglejte si jo v trgovini Fortunato v Trstu, kjer je na prodaj.

Otroški vrtec in denar

Po tržaških vaseh in tudi v mestu je med ženskami veliko besed radi vrtcev in denarja. Te počitnice je prevzela vodstvo otroških vrtcev ustanova »Socialno skrbstvo«. Tu imajo verjetno prvo besedo Amerikanci, ki hočejo mnogokje ameriške navade prenesti iz domovine v druge kraje. »Socialno skrbstvo« je namreč po upravi (OAI) naročilo vsem učiteljicam otroških vrtcev, da naj matere plačujejo mesečno po 500 lir ali tudi več za otroke, ki so v vrtcih. Materam seveda to ne ugaja in v teh tednih je zopet veliko kritike zaradi amerikanizma, ki se nam vsiljuje.

Mi gledamo na to akcijo prav tako kakor prizadete matere. Zavezniki so že šest let na Tržaškem in komaj zdaj si izmislijo tako »nujno pomoč«. Le čemu in zakaj? Ljudje imajo vedno manj denarja, cene gotovo nikjer ne padajo, dajatev pa vedno več! Saj je dosti, da mati skrbi za otroka in ga v redu pošilja v vrtec. Gogotovo je, da otrok za vrtec potrebuje več obleke, kot bi jo rabil samo doma. Če matere lepo skrbijo za redno obiskovanje vrtca in s tem nosijo stroške, je to po naši misli zadosti. Končno pa je velika razlika med mestom in deželo, med vasjo in vasjo, med družino in družino. Zato vsota 500 lir, pa četudi je samo priporočena, ni pametno in niti pravično določena. Gospodje, ki ste se nam postavili za vodnike, malo manj denarja v materijo in več za vzgojo mladine pa bo lepše na Tržaškem! Vsi drugi listi so o tem že pisali in bi bilo prav, da bi se skupno javno mnenje upoštevalo. Učiteljicam otroških vrtcev pa svetujemo, naj takih bremen brez posvetovanja z pametnimi domačini ne nakladajo družinam otrok iz vrtcev. Za bremenom pridejo — bremena!

Pomoč tržaškemu semenišču

Že v teku lanskega šolskega leta smo poročali, kako je z življenjem v tržaškem semenišču. Letos se je življenje semeniščnikov prav lepo začelo in sedaj teče že tretji mesec tega novega šolskega leta. Pet letnikov bogoslovja, pet gimnazij in pripravnica, čez sto gojencev. Liceja še ni, pač ni gojencev. Par slov. semeniščnikov gimnazijcev je v goriškem Alojzijevišču. Štirje semeniščniki pa študirajo v Rimu na univerzi.

Dolga je pot mladega fanta, ki se pripravlja na duhovski stan. Koliko truda in skrbi za fante in za predstojnike! Molite zanje, naj Bog blagoslovi njihovo pripravo.

Bliža se kvaterna nedelja v adventu. Že od nekdaj je bila navada, da se je na kvaterne nedelje molilo za duhovski naraščaj. In če kdo potrebuje dobrih in svetih duhovnikov, smo baš mi primorski Slovenci. A Bog pokliče le tiste, katere sam hoče. Naj se nas usmili in naj vzbudi med našo moško mladino duhovniških poklicev.

Vsako semenišče potrebuje gmotne pomoči, tako tudi tržaško, za katerega vzdrževanje skrbijo dobra srca. Na kvaterno nedeljo naj vsak naš vernik daruje kaj v ta namen in to v mestu in na deželi. Ni važen način, glavno je, da prinese svoj dar.

Obsodbe v Trstu

Pred kratkim smo poročali o procesu zaradi nezakonite posesti orožja. Zavezniško sodišče je v ponedeljek izreklo sledeče obsodbe: Mario Vemer na 5 let in 10 mesecev zapora ter na plačilo 8000 lir globe; Tito Mizzan na 3 leta, od katerih 1 pogojno in 10 mesecev zapora ter na plačilo 8000 lir globe; Mario Fabretto obsojen na 2 leti zapora. Ostali so bili oproščeni.

Škofije

Pri nas se redkokdaj oglašamo v »Katoliškem glasu«. Pa zato ne smete misliti, da ga ne beremo! Zelo, zelo radi ga prebiramo, ker v njem najdemo marsikaj koristnega in zanimivega.

Te dni smo dobili »Mohorjeve knjige«. Ravno prav nam pridejo za čitanje v sedanjih dolgih zimskih večerih! Pa Mohorjevke niso za nas navadne knjige! One so nam stare znanke, ki obiskujejo sleherno slovensko družino že nad 100 let in ki so nam budile narodno zavest v dobi najhujšega narodnega zatiranja. Saj v največji meri se moramo ravno njim zahvaliti, da smo ostali zvesti svojemu rodu!

Pred časom je prišel na Plavje č. g. Lojze Ličen, ki upravlja v duhovnem oziru tudi našo vas. Mi smo se njegovega prihoda iz srca razveselili!

Nabrežina

Obč. svet občine Devin-Nabrežina je že pred časom sklenil, da morajo obč. nameščenci obvladati slovenščino in italijanščino.

Na zahtevo istega sveta naslovljeno na Consko predsedstvo, da naj se prične s praktičnim uveljavljanjem tega sklepa, je Consko predsedstvo iz Trsta odgovorilo, da je dovoljeno uporabljati slovenščino samo na sejah občinskega sveta, dočim se mora vsako drugo poslovanje vršiti v italijanščini. To je grobo kršenje določil mirovne pogodbe! Že sam ukaz ZVU štev. 183 z dne 2. 9. 1949 nam daje v tem oziru — če ne popolnih — vsaj nekaj pravic. Zakon se glasi: »V občinah Devin-Nabrežina, Dolina, Zgonik in Repentabor se smejo posli obč. sveta zaradi pripravnosti voditi v slovenščini poleg uradnega jezika. Ti posli in spisi o njih so veljavni v vse namene, le da morajo biti uradna sporočila uradom izven občine bodisi v italijanščini ali v italijanščini in slovenščini.«

Nov občinski dom v Repentabru

Danes popoldne so slovesno otvori poslovanje v novem občinskem domu na Repentabru. Dom ima poleg drugih prostorov tudi moderno urejeno ambulanco. Denar za zidanje je dala ZVU.

Radio Trst II.

Dnevne oddaje: 7.15 - 8, 11.30 - 14.30, 17.30-24.00

Ob nedeljah: 8.00-24.00.

Poročila dnevno: 7.15, 12.45, 14.00, 19.45, 23.15.

Glas Amerike: 18.00 — razen ob nedeljah.

Dnevni pregled tiska: 14.45 — razen ob nedeljah.

Nedelja, 23. decembra: 9.00 Kmetijska oddaja. — 11.30 Oddaja za najmlajše - Zlata ribica. — 12.15 Od melodije do melodije. — 13.00 Glasba po željah. — 15.00 Beethoven: Fidelio, 1. dejanje. — 18.00 Iz delavskega sveta. — 20.00 Slovenski motivi. — 21.00 Književnost in umetnost.

Ponedeljek, 24. 12.: 13.00 Glasba po željah. — 18.15 Čajkovski: Koncert št. 1. — 19.00 Iz filmskega sveta. — 20.30 Božični spored. — 23.32 Serenade in uspavanke. — 24.00 Prenos Polnočnice iz Opčin.

Torek, 25. 12.: 8.52 Božični motivi nato Dnevno življenje sv. očeta. — 13.00 Reklamna voščila trgovskih tvrdk nato osebna voščila nato Glasba po željah. — 16.00 Radijski oder - Daphne du Maurier: REBEKA, drama v treh dejanjih. — 21.00 Koncert Ljubljanskega filharmoničnega orkestra. — 23.32 Romance in nočni motivi.

Sreda, 26. 12.: 10.00 Predavanje - Prebujenje Azije in naloge zahoda. — 13.00 Glasba po željah. — 16.00 SNEGULJČICA, otroška pravljična igra.

Četrtek, 27. 12.: 13.00 Pevski duet in harmonika. — 19.00 Slovenščina za Slovence. — 20.02 Jugoslovanski motivi. — 21.00 Radijski oder - Chandel: ZAMENA, igra v 3 dejanjih nato Večerni ples.

Petek, 28. 12.: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Pogovor z ženo. — 20.30 Tržaški kulturni razgledi. — 21.00 Odlomki iz slovenskih oper. — Večerni koncert.

Sobota, 29. 12.: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Kraji in ljudje. — 21.00 Švejk. — 22.00 Glasba za zaključek tedna.

Voščilo Slov. katoliških visokošolcev iz Španije

Odbor Zveze slovenskih katoliških visokošolcev v svojem in v imenu članov vošči uredništvu in upravi vesele božične praznike in srečno ter blagoslovljeno novo leto.

Vesele praznike želimo tudi vsem bralcem »Katoliškega glasu«.

»Katoliškemu glasu« želimo, da tudi v prihodnjem letu uspešno nadaljuje borbo za uresničitev katoliških načel in slovenskih narodnih pravic. *Odbor ZSKV*

Sovjetska zagonetka

Med razpravo proračunskega odbora Glavne skupščine Združenih narodov, je ameriški predstavnik John M. Verysy izjavil, da trdi Sovjetska zveza, da je silno bogata dežela, ko pa gre za to, da plača svoj prispevek za organizacijo Združenih narodov, pa stoji na stališču, da je prerevna, da ga plača. Zato naj se odloči, ali da je gospodarski paradiž, ali da je preveč revna, da bi plačala svoj delež.

PRISPEVAJTE za † L. Kemperlov sklad!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Trgovci, podjetja in druge ustanove, ki bi želeli izraziti v našem listu novoletna voščila svojim cenjenim odjemalcem, naj to sporoče na Upravo našega lista najkasneje do ponedeljka 24. t. m.

Darovi za sklad L. Kemperla

N.N. članica Marijine družbe v Trstu 400; ak. kipar France Gorše 3200.— lir.

Srčna hvala!

Za SLOVENSKO ALOJZIJEVIŠČE

Vodstvo želi vsem družinam gojencev in vsem dobrotnikom zavoda milosti polne božične praznike in prav srečno novo leto. Zahvaljuje se za vso naklonjenost in pomoč, katero so izkazali zavodu v preteklem letu in prosi, da bi tudi nadalje blagohotno podpirali naše revne dijake.

V tem mesecu so se z darovi spomnili našega zavoda: Župnija Devin 2475; Krivec Ivan, beg. 1000; N.N. Mar. družbenica v zahvalo M. božji in sv. Antonu za prejete dobrote 1000; družina Terčon iz Mavhinj ob obletnici smrti predragega očeta 1000; Mar. družbenica v hvaležen spomin na pok. voditelja msgr. Brumata 500.— lir. Naj Božje Dete blagoslovi vse dobrotnike, njih rajnim pa naj dodeli večni mir!

Za SLOVENSKO SIROTIŠČE

darovala občina Podgora v denarju 22.773 lir, krompirja, pšenice in koruzne moke; Julka Rozman 1000.— lir.

Srčna hvala vsem našim dobrotnikom in zagotovilo molitve.

„Katoliški glas" v vsako slovensko družino!

Zobozdravnik
dr. STANISLAV PAVLICA
TRST
Via Commerciale 10/II - Tel. 25597
9 — 13 sprejema 17 — 19

Trgovina čevljev **Josip Trampuž**
v Raštelu št. 36 - Gorica
želi vsem cenjenim odjemalcem in prijateljem srečne in vesele božične praznike ter se še v nadalje priporoča.
Velika zaloga vsakovrstni hčevljev domačega izdelka ter iz najboljših tovarn. Najugodnejše cene.

ODLIKOVANA KROJAČNICA
Leopold Podgornik
Ulica Oriani 9
Vošči Svoji spoštovani klijenteli
VESEL BOŽIČ

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Tvrdka CITRUS
IMPORT - EXPORT
Lastnik Aleksander Goljevšček
TRST, Via Torrebianca 27
pošilja v Jugoslavijo darilne pakete, pomaranče in limone v zabojčkih po 10 kg. 2000 L. Dostava Expres